

کسی که بدون تقلید عمل کرده،
در صورتی که بفهمد:

به وظیفه واقعی خود عمل کرده،
یا عمل او به فتوای مجتهدی که وظیفه اش تقلید از او بوده مطابق باشد،
یا با فتوای مجتهدی که هم اکنون باید از او تقلید کند مطابق است.

اعمال گذشته اش صحیح است.

عمل کردن به احکام، به گونه ای که یقین داشته باشد به وظیفه اش عمل کرده است.

معنای مصطلح در فقه

احتیاط

تفاوت در مقام شناخت و تشخیص

احتیاط واجب، احتیاط بدون فتواست.
احتیاط مستحب، احتیاط همراه با فتواست.

تفاوت احتیاط واجب با احتیاط مستحب

تفاوت در مقام عمل

در احتیاط مستحب، مقلد باید به همان احتیاط عمل کند، یا به فتوای همراه آن، و نمی
تواند در آن مساله به مجتهد دیگر رجوع کند.
در احتیاط واجب، مقلد باید به همان احتیاط عمل کند، یا به فتوای مجتهد دیگری که پس
از آن مجتهد، از دیگران اعلم است.

تفاوت حکم با فتوا

مثال: اگر روزه گرفتن برای بدن ضرر داشته باشد، صحیح نیست.

فتوا در اصطلاح فقها بیان احکام شریعت به وسیله فقیه

مثال: دستور به اینکه: فلان روز، اول ماه است.

حکم حاکم دستور به اجزای یک حکم شرعی و تعیین مصداق و یا موضوع و یا وقت و مکان اجرای شرعی و نیز الزام به انجام دادن یا ترک کاری به خاطر مصلحت

تعارض فتوا با حکم

نقض حکم حاکم جامع شرایط جایز نیست، حتی برای دیگر مجتهدان، مگر در جایی که اشتباهش روشن باشد.